

Forskrift om forsøk med økt kommunalt oppgave- og finansieringsansvar for barnevernet i x kommune

Vedtatt av x kommunestyre den x 2015 med hjemmel i lov om forsøk i offentlig forvaltning av 26.06.1992 nr. 87.

Stadfestet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet den xx 2015, med hjemmel i § 5 i lov om forsøk i offentlig forvaltning av 26.06.1992 nr. 87, jf. Kgl. res. x.

§ 1 Formål

Formålet med forsøket er å innhente erfaringer og kunnskap om konsekvenser av økt kommunalt oppgave- og finansieringsansvar for barnevern. Forsøket skal bidra til at barn og unges behov for nødvendig hjelp og omsorg til rett tid skal dekkes på en mest mulig effektiv måte, og legge til rette for økt vekt på forebygging.

§ 2 Forholdet til barnevernloven

Lov om barneverntjenester (barnevernloven) 17. juli 1992 nr. 100 gjelder med de unntak, endringer, presiseringer eller tilføyelser som framkommer av denne forskriften.

§ 3 Kommunens ansvar for hjelpetiltak i hjemmet

X kommune har i forsøket det helhetlige ansvaret for hjelpetiltak i hjemmet etter barnevernloven.

§ 4 Kommunens oppgaver og ansvar på fosterhjemsområdet

De plikter, oppgaver og den kompetanse som etter barnevernloven §§ 2-3 annet ledd bokstav a, b og c skal ivaretas av Barne-, ungdoms- og familieetaten på fosterhjemsområdet, skal i forsøket ivaretas av X kommune. Forsøkskommunens ansvar gjelder barn kommunen har ansvar for å yte tjenester og tiltak til etter barnevernloven kap. 8.

De plikter, oppgaver og den kompetanse som etter *forskrift 18. desember 2003 nr. 1659 om fosterhjem* § 2 skal ivaretas av Barne-, ungdoms- og familieetaten, skal i forsøket ivaretas av X kommune.

§ 5 Kommunens oppgaver og ansvar ved plassering av barn på institusjon

Barne-, ungdoms- og familieetatens plikter og oppgaver etter barnevernloven § 2-3 annet ledd bokstav a, gjelder i forsøket med følgende presisering ved plassering av barn på institusjon:

Ved plasseringer etter barnevernloven §§ 4-4 fjerde ledd, 4-8 annet ledd og 4-12 skal X kommune velge institusjonsplass for barnet. Kommunen skal velge en institusjonsplass som ivaretar barnets behov for forsvarlig omsorg. Barne-, ungdoms- og familieetatens plikt til å bistå kommunen ved slik plassering, er i forsøket betinget av at kommunen har inngått bistandsavtale med etaten.

Ved plasseringer etter barnevernloven §§ 4-24 og 4-26 skal Barne-, ungdoms- og familieetaten gi kommunen mulighet til å velge mellom tilgjengelige plasser som oppfyller de faglige krav Barne-, ungdoms- og familieetaten stiller til institusjonsplasseringen.

§ 6 Akutt plasseringer

De plikter, oppgaver og den kompetanse som etter barnevernloven § 2-3 annet ledd bokstav a, b og c skal ivaretas av Barne-, ungdoms- og familieetaten, gjelder med følgende presisering ved plasseringer etter barnevernloven § 4-6 første og annet ledd:

Barne-, ungdoms- og familieetaten skal gi X kommune mulighet til å velge mellom tilgjengelige plasser som oppfyller de faglige krav Barne-, ungdoms- og familieetaten stiller til plasseringen. Barne-, ungdoms- og familieetatens plikt til å gi kommunen slik bistand ved plassering etter

barnevernloven § 4-6 første og annet ledd, er i forsøket betinget av at kommunen har inngått bistandsavtale med etaten. Forskriften §§ 4 og 5 annet ledd første og annet punktum gjelder hvis kommunen ikke inngår slik avtale.

Ved plasseringer etter barnevernloven § 4-25 har Barne-, ungdoms- og familieetaten plikt til å gi kommunen bistand ved plassering uavhengig av om forsøkskommunen har inngått bistandsavtale med etaten.

§ 7 Tiltaksplan

Barne-, ungdoms- og familieetatens plikter og oppgaver etter barnevernloven § 4-28 tredje ledd, skal i forsøket ivaretas av X kommune.

§ 8 Inntak i og utskrivning fra institusjoner

Barnevernloven § 5-4 første og annet ledd erstattes med følgende:

Barne-, ungdoms- og familieetaten skal gi regler om hvordan inntak og utskrivning fra statlige institusjoner skal besluttes i forsøket.

Barne-, ungdoms- og familieetaten kan motsette seg inntak i en statlig institusjon dersom institusjonen ikke kan ivareta barnets behov for forsvarlig omsorg og behandling. Tilsvarende gjelder inntak i privat institusjon som Barne-, ungdoms- og familieetaten har avtale med.

§ 9 Økonomisk ansvar for tiltak utenfor hjemmet

Barnevernloven § 9-4 første ledd første punktum gjelder med følgende presisering:

Ved bruk av institusjon og sentre for foreldre og barn plikter X kommune å betale utgiftene etter denne forskriften § 10.

Det økonomiske ansvaret som etter barnevernloven § 9-4 første ledd annet punktum ligger til Barne-, ungdoms- og familieetaten, skal i forsøksperioden ivaretas av X kommune.

§ 10 Kommunens økonomiske ansvar ved bruk av institusjoner mv.

Barnevernloven § 9-5 gjelder i forsøket, med følgende presisering av første punktum:

Ved bruk av institusjon og sentre for foreldre og barn i forsøket, skal X kommune betale utgiftene til tiltaksplassen. Egenbetalingen fastsettes av departementet. Departementet kan fastsette lavere egenbetaling for institusjonsplasser som Barne-, ungdoms- og familieetaten tilbyr kommunen etter barnevernloven §§ 4-24, 4-25 og 4-26.

Kommunens egenbetaling etter *forskrift 26. november 2003 nr. 1397 om Barne-, ungdoms- og familieetatens rett til å kreve egenbetaling fra kommunen for opphold på institusjon (egenbetalingsforskriften)* § 3, skal i forsøket omfatte utgiftene til institusjonsplassen. Det kan fastsettes lavere egenbetaling for institusjonsplasser som Barne-, ungdoms- og familieetaten tilbyr kommunen etter barnevernloven §§ 4-24, 4-25 og 4-26.

§ 11 Egenbetaling fra barnet til dekning av oppholdsutgifter

Den egenbetaling X kommune kan kreve etter *forskrift 21. desember 1992 nr. 1246 om barneverntjenestens adgang til å kreve egenbetaling fra barnet til dekning av oppholdsutgifter* § 1, omfatter i forsøket utgifter som nevnt i denne forskriften § 10.

§ 12 Unntak fra forsøket

Forsøket omfatter ikke barneverntiltak til enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger. Forsøket omfatter heller ikke plasseringer etter barnevernloven §§ 4-29 jf. 4-30.

§13 Evaluering

X kommune skal foreta en egnevaluering av forsøket. Departementet vil i tillegg foreta en egen

følgeevaluering.

§ 14 Tilsyn

Fylkesmannen skal føre tilsyn med at X kommune i forsøksperioden utfører de oppgaver den er pålagt etter barnevernloven og forskriftene for forsøksvirksomheten.

§ 15 Ikrafttreden og varighet

Denne forskriften trer i kraft Xx 2016, og gjelder senest til 31. desember 2019.

Merknader til de enkelte paragrafer i forskrift til forsøk med økt kommunalt ansvar for barnevernoppgaver i x kommune:

Merknad til § 1 Formål

Det overordnede målet for forsøk med endret oppgave- og ansvarsfordeling er et bedre barnevern der flere utsatte barn og familier får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid. Økt valgfrihet gjennom økt oppgave- og finansieringsansvar til kommunene er et hovedelement i forsøket. Målet er at økt kommunalt ansvar blant annet skal bidra til et bedre tilpasset tjenestetilbud for utsatte barn og familier samt sterkere vekt på forebygging og tidlig innsats. Et godt samarbeid mellom barneverntjenesten og andre kommunale tjenester som barnehage, skole og helsetjenester, er en viktig del av dette. Videre er god samhandling mellom Bufetat og forsøkskommunen sentralt for å ivareta formålet.

Merknad til § 2 Forholdet til barnevernloven

Barnevernlovens regler gjelder for forsøkskommunene sammen med forsøksforskriften, herunder alle oppgaver forsøkskommunene har ansvaret for. Dette innebærer blant annet at forsøkskommunene skal ivareta forsvarlighetskravet i barnevernloven § 1-4. Barns rett til medvirkning skal ivaretas og vurderinger av hva som vil være barnets beste skal tillegges avgjørende vekt ved vurdering av aktuelle tiltak, jf. barnevernloven § 4-1.

Merknad til § 3 Kommunens ansvar for hjelpetiltak i hjemmet

Kommunen har allerede i dag et helhetlig faglig og økonomisk ansvar for hjelpetiltak i hjemmet. Bufetat tilbyr i dag evidensbaserte hjelpetiltak til kommunene mot en fastsatt egenandel. Forsøkskommunens helhetlige ansvar omfatter også ansvaret for at barn som har behov for det, tilbys denne type spesialiserte tiltak, enten ved at kommunen bygger opp egne tiltak eller ved å kjøpe tiltak fra andre aktører. Forsøkskommunen skal likevel kunne kjøpe tilgjengelige evidensbaserte hjelpetiltak av Bufetat, mot full pris. Tilsvarende gjelder familierådstjenester. Forsøkskommunene kan ikke få dekket utgifter til hjelpetiltak gjennom dagens refusjonsordning for utgifter til kommunale hjelpetiltak som er å anse som et alternativ til plassering utenfor hjemmet. Forsøkskommunen gis fullt finansieringsansvar og kan tilpasse tjenestetilbudet til lokale forhold.

Merknad til § 4 Kommunens oppgaver og ansvar på fosterhjemsområdet

Endringen av ansvaret for plikter, oppgaver og kompetanse som følger av barnevernloven § 2-3 annet ledd bokstav a, b og c i forsøket innebærer for det første at forsøkskommunen skal ha ansvaret for å finne frem til et egnet fosterhjem til barn med behov for dette og ansvaret for å rekruttere fosterhjemmet. Forsøkskommunen overtar dermed ansvaret for å sørge for at det til enhver tid er et tilgjengelig fosterhjemstilbud for barn i forskjellig alder og med forskjellig behov. Reglene om ansvarsfordeling mellom kommuner i barnevernloven kap. 8 gjelder tilsvarende i forsøket.

Forsøkskommunen kan finne fosterhjem i barnets familie og nære nettverk eller gjennom rekruttering av andre fosterhjem. Forsøkskommunen kan videre henvende seg til Bufetat og anmode

om fosterhjem. Bufetat har ikke plikt til å tilby fosterhjem til forsøkskommunene. Bufetat kan imidlertid etter en konkret vurdering tilby fosterhjem til forsøkskommunen. Bufetat må i denne vurderingen blant annet legge vekt på om Bufetat samtidig kan oppfylle sin plikt til å bistå kommuner som ikke er med i forsøket. Ved kjøp av statlige familiehjem eller fosterhjem tilknyttet private aktører gjennom Bufetat, må forsøkskommunen betale full pris.

Forsøkskommunen har videre ansvaret for at fosterhjemmene får nødvendig opplæring og veiledning. I dag benytter Bufetat PRIDE som er et opplæringsprogram som gir potensielle fosterforeldre mulighet til å vurdere om det å være fosterhjem er noe for dem, samt Bufetat mulighet til å vurdere om fosterforeldre er egnet som fosterforeldre. Bufetat tilbyr videre ulike generelle kurs til fosterforeldre som har barn plassert hos seg. Forsøkskommunene vil ha ansvaret for tilsvarende opplærings- og kurstilbud for fosterhjem de selv rekrutterer. Forsøkskommunen kan mot full pris inngå avtale om å kjøpe tilgjengelige opplærings- og kurstilbud og eventuelt andre forsterkningstjenester fra Bufetat.

Bufdir har ansvaret for nasjonale rekrutteringskampanjer. Forsøkskommunen og Bufetat må holde hverandre gjensidig oppdatert om planlagt aktivitet knyttet til rekrutteringskampanjer.

For akutt plasseringer i beredskapshjem vises til forskriften § 6 med merknader.

Bruk av fosterhjem med særlige forutsetninger jf. barnevernloven § 4-27, følger reglene for plasseringer etter barnevernloven §§ 4-24 og 4-26, se forskriften §§ 5 og 10.

Merknad til § 5 Kommunens oppgaver og ansvar ved plassering av barn på institusjon

Institusjonsplasseringer etter barnevernloven §§ 4-4, 4-8 annet ledd og 4-12

Forsøkskommunen har ansvar for å velge en forsvarlig institusjonsplass til barnet i tråd med barnets behov. Forsøkskommunen velger selv institusjonsplass for det enkelte barnet, uavhengig av om institusjonen er privat eller statlig. Forsøkskommunen har ansvar både for at barnet plasseres i en institusjon som er riktig for barnet ut fra hvilken målgruppe institusjonen ivaretar og for at institusjonsplassen om nødvendig forsterkes i samsvar med barnets behov. Forsøkskommunen må sørge for nødvendig og forsvarlig utredning av barnets behov som grunnlag for disse vurderingene.

Forsøkskommuner med bistandsavtale

Bufetats plikt til å sørge for at det finnes en institusjonsplass som er egnet for det enkelte barnet, er betinget av at forsøkskommunen inngår bistandsavtale med Bufetat, se forskriften § 5 annet ledd siste punktum.

Bistandsavtalen gir Bufetat plikt til å sørge for at institusjonstilbudet er tilgjengelig og tilstrekkelig differensiert til å dekke forsøkskommunens etterspørsel, uavhengig av omfanget på etterspørselen. Dette omfatter også ansvar for "skreddersydde" løsninger i tilfeller der dette er nødvendig for å ivareta det enkelte barnets behov for forsvarlig omsorg. Plikten gjelder uavhengig av om forsøkskommunens faktiske etterspørsel avviker fra forventet etterspørsel.

En forsøkskommune med bistandsavtale skal henvende seg til Bufetat når det er behov for institusjonsplass. Bufetat skal gi oversikt over det samlede godkjente institusjonstilbudet og gi råd og veiledning knyttet til hva den enkelte institusjon kan tilby og dennes mulighet til å ivareta det enkelte barn. Forsøkskommunen kan velge mellom tilgjengelige statlige plasser eller private plasser som inngår i Bufetats tilbud.

Forsøkskommuner som vil inngå bistandsavtale med Bufetat skal anslå forventet etterspørsel etter institusjonsplasser. De forplikter seg samtidig til ikke å foreta egne kjøp av private plasser i avtaleperioden, men kan bygge opp egne institusjoner. Bistandsavtale kan inngås når som helst i

forsøksperioden, og kan omfatte hele eller deler av forsøksperioden og skal kunne sies opp etter en fastsatt oppsigelsestid (6 mnd). Avtalen kan inngås for omsorgsplasseringer alene eller i kombinasjon med akutt plasseringer. Forsøkskommunen kan etablere egne institusjoner som må godkjennes etter reglene i barnevernloven § 5-8. I et slikt tilfelle må kommunen gi Bufetat opplysninger om omfanget av eksisterende eller planlagte kommunale institusjonstiltak.

Forsøkskommuner uten bistandsavtale

Forsøkskommuner uten bistandsavtale kan bygge opp egne institusjoner eller foreta egne kjøp av private institusjonsplasser utenfor Bufetats avtaler. Ved kjøp av private plasser skal forsøkskommunen inngå avtale med og betale direkte til den private institusjonen. Kommunale institusjoner må godkjennes etter reglene i barnevernloven § 5-8. Bufetat har ikke plikt til å tilby forsøkskommunen et egnet tiltak, men forsøkskommunen kan henvende seg til Bufetat for å etterspørre et tilgjengelig statlig eller privat tiltak.

Plasseringer etter barnevernloven §§ 4-24 og 4-26 (atferdsplasseringer)

For barn som skal plasseres etter barnevernloven §§ 4-24, 4-25 eller 4-26 (atferdsplasseringer) kan forsøkskommunen be om bistand fra Bufetat. Bufetats ansvar er ikke betinget av at det er inngått bistandsavtale. I samsvar med barnevernlovens ordinære regler har Bufetat ansvaret for at institusjonsplassen som tilbys er forsvarlig tilpasset barnets behov. Bufetat vil derfor, på samme måte som for plasseringer fra kommuner utenfor forsøket, ha ansvar for å foreta nødvendig utfyllende kartlegging av barnet som grunnlag for riktig institusjonsplassering. Slik kartlegging vil ligge til grunn for at barnet plasseres i institusjon med riktig målgruppe og for øvrig tilpasses barnets behov. Bufetat skal gi forsøkskommunen mulighet til å velge mellom tilgjengelige plasser som oppfyller de faglige krav Bufetat stiller til plasseringen. Bufetat skal alltid legge frem flere alternativer for kommunen så langt dette er mulig. Det følger av barnevernloven § 4-24 siste ledd at fylkesnemnda bare skal fatte vedtak dersom institusjonen faglig og materielt er i stand til å tilby barnet tilfredsstillende hjelp ut fra formålet med plasseringen.

Merknad til § 6 Akuttplasseringer

Forsøkskommuner med bistandsavtale

Forsøkskommunen kan anmode Bufetat om bistand ved akuttplasseringer. Som ved omsorgsplasseringer jf. forskriften § 5 annet ledd, er Bufetats plikt til å bistå forsøkskommunene ved plasseringer etter barnevernloven § 4-6 første og annet ledd, betinget av at forsøkskommunen har inngått bistandsavtale med Bufetat. Det vises til merknader til § 5 for nærmere omtale av innholdet i slik avtale. Slik avtale kan inngås for akuttplasseringer i institusjon eller i beredskapshjem eller i kombinasjon. Bufetats plikt til å bistå ved akutte atferdsplasseringer etter § 4-25, er ikke betinget av at det er inngått en bistandsavtale.

Forsøkskommunen skal i samsvar med fosterhjemsforskriften § 4, før henvendelsen til Bufetat, ha vurdert muligheten for akuttplassering i barnets familie eller nære nettverk. Det er kommunen som godkjenner beredskapshjem til det enkelte barn jf. fosterhjemsforskriften § 5. Bufetat har plikt til å tilby plass i akuttinstitusjon eller beredskapshjem til barn forsøkskommunen har ansvar for. Bufetat skal gi kommunen mulighet til å velge mellom tilgjengelige akuttiltak som oppfyller de faglige krav Bufetat stiller til plasseringen.

Forsøkskommuner uten bistandsavtale

Forsøkskommuner uten bistandsavtale som omfatter plasseringer etter § 4-6 første og annet ledd, vil selv måtte rekruttere beredskapshjem, foreta egne kjøp av private tiltaksplasser eller basere seg på kommunale tiltak. Forsøkskommunen vil også ha mulighet til å henvende seg til Bufetat for å finne et egnet statlig eller privat akuttiltak, men Bufetat vil da ikke ha plikt til å tilby dette til en forsøkskommune uten avtale. Bufetat har heller ikke plikt til å gi kommunen mulighet til å velge mellom tilgjengelige akuttiltak som oppfyller de faglige krav Bufetat stiller til plasseringen. Dette

innebærer at det er forsøkskommunen som har ansvaret for å velge et akuttiltak som forsvarlig ivaretar barnets behov for forsvarlig omsorg. Bufetats plikt etter forskriften § 6 til å bistå ved akutt plasseringer etter § 4-25, gjelder imidlertid uavhengig av om bistandsavtale er inngått.

Andre tjenester

Forsøkskommunen kan kjøpe tilgjengelige kompetanseutviklingstjenester av Bufetat i forbindelse med akutt plasseringer og -tiltak. Dette gjelder uavhengig av om bistandsavtale er inngått eller ikke.

Merknad til § 7 Tiltaksplan

Det er forsøkskommunen har ansvaret for å utarbeide tiltaksplan.

Merknad til § 8 Inntak i institusjoner

I forsøket er det kommunen som velger institusjonsplass med de begrensninger som følger av forskriften § 5 tredje ledd (atferdsplasseringer) og § 6 (akutt plasseringer). Forsøkskommunen skal velge en institusjonsplass som ivaretar barnets behov for forsvarlig omsorg. Bufetat har i dag utarbeidet retningslinjer for inntak og utskrivning fra statlige institusjoner (lokalt nivå i Bufetat). Disse reglene må tilpasses forsøket.

Dersom forsøkskommunen ønsker en plass i en statlig institusjon som etter institusjonens faglige vurdering ikke kan ivareta barnets behov for forsvarlig omsorg og behandling, skal Bufetat motsette seg inntak i institusjonen. Et eksempel er der den aktuelle gruppesammensetningen på institusjonen er til hinder for at institusjonen kan gi barnet forsvarlig omsorg. Bufetat kan av tilsvarende faglige grunner motsette seg at forsøkskommunene benytter Bufetats avtaler med private institusjoner. Dersom Bufetat motsetter seg inntak, har etaten i samsvar med forskriften § 5, plikt til å tilby et forsvarlig tiltak. Plikten gjelder ikke forsøkskommuner uten bistandsavtale.

Merknad til § 9 Økonomisk ansvar for tiltak utenfor hjemmet og § 10 Kommunens økonomiske ansvar ved bruk av institusjoner.

Fosterhjem

I forsøket opphører Bufetats betalingsansvar for kommunens utgifter til fosterhjem. Det innebærer at dagens refusjonsordning for forsterkning av fosterhjem opphører slik at forsøkskommunen betaler alle utgiftene til fosterhjemmet. Forsøkskommunen skal også betale full pris ved bruk av statlige fosterhjem eller fosterhjem tilknyttet private aktører. Det vil videre bli fastsatt priser for fosterhjemstjenester som Bufetat kan tilby forsøkskommunene. Dette gjelder for eksempel utgifter til rekruttering, PRIDE-kurs, gruppeveiledningstjenester og eventuelt andre forsterkningstjenester.

Institusjon - omsorgsplasseringer

Forsøkskommunen skal dekke utgiftene ved bruk av plasser i institusjon. Forsøkskommuner med bistandsavtale om omsorgsplasseringer betaler til Bufetat, uavhengig av om institusjonsplassen er statlig eller privat. Prisen ved bruk av private institusjoner baseres på Bufetats avtaler med private leverandører. Dette gjelder også forsøkskommuner uten bistandsavtale, dersom disse likevel ønsker å benytte seg av Bufetats tilbud og Bufetat tilbyr plass i en institusjon. Forsøkskommuner uten bistandsavtale om omsorgsplasseringer, vil foreta egne kjøp av private institusjonsplasser uavhengig av Bufetat og vil inngå avtale med og betale direkte til den private aktøren.

Institusjon - atferdsplasseringer

Det vil bli fastsatt lavere egenbetaling for institusjonsplasseringer etter barnevernloven §§ 4-24, 4-25 og 4-26. Egenbetalingen vil utgjøre om lag halvparten av utgiftene til tiltaksplanen og kan differensieres etter institusjonstyper. Den lavere egenbetalingen gjelder kun ved institusjonsplasseringer som Bufetat tilbyr kommunen.

Sentre for foreldre og barn.

Forsøkskommunen skal dekke utgiftene ved kjøp av plasser i sentre for foreldre og barn. Prisen ved bruk av tilgjengelige plasser i statlige sentre for foreldre og barn vil fastsettes av Bufetat. Prisen ved bruk av tilgjengelige private sentre som Bufetat har avtale med, baserer seg på avtaleprisen. Dersom forsøkskommunen foretar egne kjøp av plasser i private sentre for foreldre og barn, vil forsøkskommunen inngå avtale med og betale direkte til den private aktøren.

Akutt plasseringer

Kommunens betalingsansvar ved akutt plasseringer følger de samme betalingsreglene som gjelder ved plasseringer i fosterhjem og institusjon. Det betyr at forsøkskommunen betaler full pris ved plasseringer i beredskapshjem og akuttinstitusjoner, etter barnevernlovens § 4-6 første og annet ledd. For akutt plasseringer etter barnevernloven § 4-25, vil det i forsøket bli fastsatt en kommunal egenbetaling etter samme prinsipp som for atferdsplasseringer etter §§ 4-24 og 4-26.

Merknad til § 12 Unntak fra forsøket

Staten dekker i dag 80 prosent av utgiftene til kommunale barneverntiltak for enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger jf. rundskriv Q-05/2015. Videre er dagens satser for kommunal egenbetaling for institusjonsplasser redusert for denne gruppen. Barneverntiltak for enslige mindreårige og asylsøkere, herunder refusjonsordningen, omfattes ikke av forsøket. Forsøkskommunen skal dermed betale det samme som kommuner utenfor forsøket for barneverntiltak til denne gruppen. Det samme gjelder plasseringer av barn som står i fare for å bli utnyttet til menneskehandel (barnevernloven §§ 4-29 jf. 4-30).

Merknad til § 13 Evaluering

Forsøkskommunen skal foreta en egevaluering av forsøket. Departementet vil i tillegg foreta en evaluering av forsøket i sin helhet. Forsøkskommunen må derfor være forberedt på å bidra med nødvendige opplysninger, data osv. Departementet vil gi nærmere anbefalinger om hvordan evalueringen av forsøket skal skje.

Merknad til § 14 Tilsyn

Fylkesmannen skal føre tilsyn med lovligheten av kommunens oppfyllelse av plikter etter barnevernloven. I forsøksperioden skal fylkesmannen føre tilsyn med at forsøkskommunene utfører de oppgaver de er pålagt etter barnevernloven og denne forskriften. Fylkesmannen skal også føre tilsyn med at Bufetat utfører de plikter de er pålagt etter barnevernloven og etter denne forskriften.

Merknad til § 15 Ikrafttredelse

Forsøket gjelder både for eksisterende tiltak og tiltak som vedtas etter at forsøket har trådt i kraft. Dagens refusjonsordning for fosterhjem bortfaller. For barn som er plassert i fosterhjem skal derfor kommunen fra og med ikrafttredelsestidspunktet betale utgiftene til fosterhjemmet fullt ut. Det skal tilstrebes at den enkelte fosterfamilies vilkår ikke endres som følge av den økonomiske ansvarsoverføringen fra Bufetat til forsøkskommunen. Også for barn som er plassert i institusjon skal kommunen betale full pris fra ikrafttredelsestidspunktet.